

fandt Sted om Mandagen. En Afskedigelse kan kun finde Sted under de bestemte Former, som derfor er foreskrevet, og en Afskedigelse af Ministeriet Zahle kunde kun finde Sted enten med Ministeriets egen Chefs Kontrasignatur eller med det efterfølgende Ministeriums Chefs Kontrasignatur, og derfor kunde der intet afgørende ske i denne Sag, før der var en ansvarlig Minister, der vilde paatage sig Ansvar for og kontrasignere Afskedigelsen. Altsaa den Handling, Kongen har udført, har aldrig været tænkt udført anderledes og blev ikke udført anderledes end dækket af en Ministers Ansvar, saaledes som Grundloven kræver det.

Formanden: Det er sikkert et almindeligt Ønske, at denne første Behandling af Forslag til Bestemmelser om Forandringer i Grundloven kunde tilendbringes i Dagsmødet. Jeg henstiller til ærede Medlemmer at medvirke til, at dette kan gennemføres.

Folketingsmand Rode har begæret Ordet for tredje Gang under denne Behandling. Det ærede Medlem kan ikke faa Ordet uden Tingets Samtykke. Hvis Afstemning ikke begæres, forudsætter jeg, at Samtykket gives. (Ophold). Det er givet.

Rode: Jeg takker Statsministeren, fordi han saa klart har udtalt, at naar han taler om Kongens Skøn og Kongens Opgave, saa mener han dermed den konstitutionelle Konge, Kongen dækket af en Minister. Men naar han i den Anledning udtaler, at det altsaa er en Fejltagelse, at Ministeriet Zahle blev afskediget, før der forelaa et saadant ministerielt Ansvar, beder jeg den højtærede Statsminister enten paa Stedet oplyse eller efter Undersøgelser oplyse, hvorledes det er muligt, at der fra Amalienborg den 29. Marts udgik en officiel Meddelelse gennem Ritzaus Bureau om, at Hans Majestæt Kongen havde afskediget Ministeriet Zahle. Denne officielle Udtalelse af 29. Marts maa, efter hvad Hr. Statsministeren nu har udtalt, bero paa en Fejltagelse. (Statsministeren [N. Neergaard]: Ja.) Statsministeren siger ja, at det beror paa en Fejltagelse, ja, saa er der altsaa paa Amalienborg foregaaet noget, som er en konstitutionel Fejltagelse; thi denne Meddelelse udgik fra Amalienborg officielt og bekræftede, at Ministeriet Zahle var afskediget. Først den 30. Marts fandtes der et Ansvar. Og det, som er det beklagelige i denne Sag, er, at den daværende Opposition her

i Rigsdagen, som havde Lejlighed til at følge, hvad der skete, ikke vilde tage Ansvar for det, der skete den 29. Marts, og selv lede det Opløsningsvalg, som derefter fandt Sted. Hvis dette var sket, var hele vor konstitutionelle Udvikling ikke blevet paa den Maade rykket ud af sit Spor, som den blev i Dagene omkring den 29. Marts.

Jeg beklager, at den højtærede Indenrigsminister ikke er til Stede; thi jeg vilde for min egen Skyld og til lige ogsaa for hans have gjort opmærksom paa et enkelt Punkt, ikke fordi det har saa overmaade stor Betydning, men han ligesom beklagede sig over, at jeg havde forstaaet en Udtalelse af ham i Gaar, som om han overhovedet kunde have tænkt paa, at Staten skulde gøre Indkøb af Hvede, og sagde, at hvis der var faldet et Ord om Staten, var det selvfølgelig ikke Staten, han mente. Jeg skal blot tillade mig at oplæse af Fortrykket af Forhandlingerne i Gaar, hvad den højtærede Indenrigsminister har sagt, for at man derefter kan se, at det er fuldt forstaaeligt, at jeg ikke kunde forstaa ham paa anden Maade. Han taler om Valutaforholdene og siger blandt andet: „En anden Maade er den, at ligesom den enkelte kan spare ved sine Indkøb, kan Staten ogsaa, forsaavidt der bliver Hensyn, og jeg tilstaa ganske aabent, at det ogsaa for mig har været en vigtig og væsentlig Faktor med Hensyn til Ordningen af hele denne Sag“. Det er dog ganske klart, at jeg maatte forstaa det, som om han havde tænkt paa, at Staten skulde købe. Men vi har jo faaet at vide, at dette ikke var Meningen, og saa skal jeg ikke opholde mig videre derved.

Jeg ser ved Gennemlæsningen af den højtærede Indenrigsministers Udtalelser, at der er et enkelt Spørgsmaal, som jeg bad ham besvare, som han ikke har udtalt sig om. Da han saa udførligt har besvaret alle mine øvrige Spørgsmaal, kan jeg kun tænke mig, at det skyldes en Forglemmelse, og jeg formoder ogsaa, at Statsministeren paa hans Vegne ser sig i Stand til at udtale sig herom. Jeg spurgte den højtærede Indenrigsminister om Regeringens Stilling til Huslejeloven, jeg bad ham bekræfte, at der ikke forelaa nogen Plan fra Regeringens Side om at opgive Huslejelovens Fornyelse eller forandre Loven paa vigtige Punkter, hvorved den for Lejerne beskyttende Opsigelsesbestemmelse fjernedes af Loven. Der findes i Inden-